

DATO: 25.11.2020

Sagsnr.2020-2433

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [myndigheden] klaget over [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

[Myndigheden] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have udleveret kopi af en fortrolig akt vedrørende tredjemand til repræsentanter for et sigtet [revisionsselskab] uden [forvaltningen]s samtykke.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. august 2020.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] er virksomhedsansat advokat hos [revisionsselskab], der var sigtet for overtrædelse af momslovens § 81.

[Myndigheden] og [indklagede] er enige om, at [indklagede] som forsvarer modtog sagens akter fra [myndigheden], og at [indklagede] i den forbindelse bl.a. modtog akter vedrørende tredjemand, og at denne tredjemand, der var [revisionsselskab]s klient, var sigtet i egen sag.

[Myndigheden] og [indklagede] er videre enige om, at akterne bl.a. indeholdt tredjemands forklaringsrapport, og at [indklagede] udleverede kopi heraf til

repræsentanter for [revisionsselskab].

[Myndigheden] har oplyst, at det af et udkast til referat af møde den 24. september 2019 kl. 14:55 til 16:20 med repræsentanter for det sigtede [revisionsselskab] og forsvarer, [indklagede], fremgår:

"Fuldmægtig [myndigheden], [skattesagsenheden] anførte, at kunden havde haft en anden opfattelse af, hvad det var, repræsentanterne for det sigtede [revisionsselskab] skulle gøre.

På dette tidspunkt i mødet går det op for [skattesagsenheden]s 2 deltagere, at [indklagede], der har fået sagens akter udleveret som bestallingshavende forsvarer, har delt kopi af forsvarergenparten med de to andre deltagere fra det sigtede [revisionsselskab]. Blandt andet sidder alle tre mødedeltagere med en udskrift af forklaringsrapporten fra et tidligere møde med [skattesagsenheden] hvor den sigtede klient havde afgivet forklaring.

[Fuldmægtigen] gør [indklagede] opmærksom på, at dette er et brud på reglerne om udlevering af forsvarergenparter.

[Indklagede] oplyste, at det var hendes fejl, og at hun tog den på sig.

[Indklagede] tog ikke initiativ til på mødet at indsamle de udleverede forsvarsgenparter.

[Indklagede] agerer som advokat i sagen. Bruddet er derfor advokatens ansvar i forhold til persondatabeskyttelse, og det er advokaten selv, der er forpligtet til at anmelde dette brud."

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Myndigheden] har præciseret, at klagen alene vedrører det forhold, at [indklagede] i sin egenskab som forsvarer for [revisionsselskab] har udleveret forsvarergenparter vedrørende tredjemand, og ikke har forespurgt om samtykke fra [forvaltningen], som det kræves efter forsvarerbistandslovens § 3, stk. 1.

Forholdet vedrørende Persondataforordningen er derimod et mellemværende mellem [indklagede]/[revisionsselskab] og Datatilsynet.

[Myndigheden] har til støtte herfor bl.a. anført, at akterne, herunder akter vedrørende tredjemand, blev udleveret til [indklagede] i dennes egenskab af advokat og forsvarer i momsstraffesagen mod [revisionsselskab] i henhold til forsvarerbistandslovens § 3, stk. 1, hvorefter:

"Forsvareren har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, [forvaltningen] har tilvejebragt til brug for behandlingen af spørgsmålet om strafansvar. I det omfang materialet uden ulempe kan mangfoldiggøres, skal forsvareren have en kopi. Forsvareren må ikke uden [forvaltningen]s samtykke overlevere det modtagne materiale til den, som sagen vedrører, eller til andre."

[Myndigheden] har fremhævet, at [indklagede] havde delt kopi af forsvarergenparten med to repræsentanter for det sigtede [revisionsselskab], herunder uden samtykke i hvert fald en udskrift af en forklaringsrapport fra et tidligere møde med [myndigheden]s [skattesagsenheden], hvor den sigtede tredjemand havde afgivet forklaring.

[Myndigheden] har videre anført, at [indklagede] ikke havde anmodet om samtykke til udlevering af det omhandlede bilag, og at der aldrig ville kunne være givet et sådant samtykke, idet det omhandlede bilag var omfattet af [myndigheden]s tavshedspligt.

[Myndigheden] har derudover anført, at den omhandlede forklaringsrapport vedrørte straffesagen mod [revisionsselskab]s klient, mens straffesagen mod [revisionsselskab] angik muligt strafansvar i forbindelse med rådgivningen af klienten. [revisionsselskab] og den forretningsdrivende klient kan have modsatrettede opfattelser af det faktum, der lægges til grund i straffesagen.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse.

[Indklagede] har til støtte herfor bl.a. anført, at formålet med forsvarerbistandslovens § 3 er at sikre, at udlevering af dokumenter modtaget i overensstemmelse med denne bestemmelse ikke vil blive benyttet på en retsstridig måde. Af bemærkningerne til bestemmelsen følger det:

"Den beskikkede (eller valgte) forsvarer vil kunne forevise materialet f.eks. for [...]yderens revisor, medmindre der efter § 3, stk. 2, er givet forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, som han har modtaget fra [...]myndighederne."

[Indklagede] har videre anført, at [revisionsselskab] var sigtet for overtrædelse af momslovens § 81, og at hun ikke blev givet pålæg om ikke at måtte videregive oplysninger, jf. forsvarerbistandslovens § 3, stk. 2. På mødet den 24. september 2019 nævnte repræsentanten for [myndigheden], at [indklagede] alene måtte have "læst op" eller "vist" dokumentet til de øvrige medarbejdere i [revisionsselskab].

[Indklagede] bestrider ikke, at hun delte forklaringsrapporten fra tredjemands møde med [myndigheden] til to interne medarbejdere i [revisionsselskab] uden forudgående samtykke fra [myndigheden].

[Indklagede] har præciseret, at der ikke var et forsætligt grundlag for delingen af forklaringsrapporten, og det må fremstå som åbenbart, da hun i modsat fald ville have bedt medarbejderne i [revisionsselskab] om ikke at medbringe rapporten til mødet med [myndigheden]. [Indklagede] havde ikke på nogen måde til hensigt at drage nytte af eller videregive oplysninger for [revisionsselskab]s skyld, men hun

var derimod ikke tilstrækkelig opmærksom på omfanget af forsvarerbistandslovens § 3.

[Indklagede] har endvidere anført, at det er hendes klare vurdering, at [revisionsselskab]s medarbejdere ikke fik tilført oplysninger, som de ikke allerede var bekendt med som følge af deres rolle som rådgiver/revisor for tredjemand. Med den påklagede uberettigede deling skete der således ikke deling af nye oplysninger til [revisionsselskab]s medarbejdere, der hindrede eller destruerede [myndigheden]s sagsundersøgelse eller sagsfremstilling mod [revisionsselskab] og tredjemand. Sammenfattende havde delingen ikke nogen materiel indvirkning på [myndigheden]s sagsanlæg mod hverken [revisionsselskab] eller tredjemand, og dermed blev [myndigheden]s arbejde ikke påvirket eller obstrueret. Desuden har hverken hun eller de øvrige medarbejdere i [revisionsselskab] ikke på nogen måde benyttet oplysningerne i rapporten på retsstridig måde, da der alene var tale om allerede kendte oplysninger.

[Indklagede] har yderligere anført, at hun er uforstående over for [myndigheden]s synspunkt om, at den potentielle, modsatrettede opfattelse af faktum skulle være problematisk i forhold til den uberettigede deling af tredjemands forklaringsrapport. Der skete ikke videregivelse af oplysninger til [revisionsselskab]s medarbejdere udover, hvad [myndigheden] ville tillade; videregivelsen skete blot ikke på korrekt vis. Dermed havde delingen heller ikke nogen materiel indvirkning på straffesagerne mod [revisionsselskab] og tredjemand.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved som forsvarer for [revisionsselskab] uden samtykke at have videregivet kopi af tredjemands forklaringsrapport til repræsentanter for [revisionsselskab].

Nævnet har herved lagt særlig vægt på, at [indklagede] havde fået bl.a. det omhandlede bilag udlevet i sin egenskab af forsvarer for [revisionsselskab] og i henhold til forsvarerbistandsloven. Det har i den foreliggende situation ikke betydning, om udleveringen af kopi af det omhandlede bilag medførte konkret skadevirkning, hvilket nævnet i øvrigt ikke har forholdt sig nærmere til.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg